

FUNDAT Y DIRIGIT PEL PÈRIT AGRONOMO D. FRANCISCO X. TOBELL Y ARGILA.

Surt el primer y tercer diumenge de cada mes.

SUMARI

Necessitat de l' associació entre pagesos.

Secció d' Agricultura pràctica.—De la calamitat ó plaga de la llagosta y dels es-carbatets.—El vi en la alimentació dels caballs.

Secció de varietats.—Conservació dels raïms.

Noticias agricolas.—Fira de Sant Sadurní de Noya.—Exposició hortícola.—Carta de Vilanova y Geltrú.—Avis.

PREUS Y PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

UN ANY.	20 RALS.		REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
MITX ANY.. . . .	11 »		
TRES MESOS.	6 »		PORTA-FERRISA 18, BAIXOS.

En BARCELONA:—Llibreria de Verdaguer, Rambla, enfront del Liceo; llibreria de Niubó, Espaseria; Riera, Hospital, 19, botiga del Bano, y en las principals llibrerias.

GABELLA DE GINESTA Y DE PI

N' hi ha per vendre: de 1.500 á 2.000 cargas de la primera y de 2.000 á 2.500 de la segona á casa Montmany del Papiol, aixis com també *Plátanos y acacias pera passeig*, y *moreras* pera l' alimentació dels cuchs de seda. Tot de forsa superior, de bona mena y á bon preu.

Informará l' amo de l' hisenda de casa Montmany del Papiol, duenyo del establiment de vins anomenat «La Llegítima.»—Plassa de Catalunya, Café de Pelayo.—Barcelona.

GRAN CANTITAT

DE

FOSFAT DE CALS

procedent d' una fàbrica de productos animals ó sigan *desperdicis d' ossos y banyas* en estat de ser aplicat immediatament á las plantas com *adob* y á un preu molt acomodat. *Informarán* en lo carrer del Càrme, número 41, pi 2.º, 1.ª porta.—Barcelona.

MAGATZEM DE PAPER

DE

JOAN POCH

PLASSA DE LA LLANA, NÚMERO 19.

Depósit de paper y cartró de tota mena, estampas, cromos, ecalcomanias, y tots los articles corresponents á la fabricació de capsas de luxe.

Paper, carpetas y plomas per escriure, á un preu sumament baix.

Venda en gros y á la menuda.

L' ART DEL PAGÉS.

NECESSITAT DE LA ASSOCIACIÓ ENTRE PAGESOS.

No sols hem de ficar, pagesos, la nostra atenció en millorar los cultius y prácticas agrícolas: necessari es també que atenem á la defensa de la propietat, com hem dit en altra ocasió; y com las forsas per sí solas ni s' emplean ni son de gran profit en los nostres dias, es d' aquí que cregui convenient dirvos alguna cosa pera que compregueu la necessitat d' unirvos com fan las demás classes de la societat.

La lley pera correspondrer á sa misió, á mes de estar d' acort ab las necessitats y costums de l' época en que's done, te de ser la *rahó escrita*, pero la rahó no estalviada, no acalorada, presa de las passions ó del desvari, sino conduhida per los eterns principis de la justicia y de la moral. «La veu del poble es la veu de Deu,» se diu desde antich; pero aquest principi no sempre es exacte perque pobles enters pateixen de vegadas preocupacions manifestas, seduhits á voltas per teorías deslumbrants pero erróneas, allucinats per impresions momentáneas, etc. etc. Exemples d' aquesta veritat: ns presenta á cada pas l' Historia, y fets que la confirman recordará cadascú per poch que pensi.

Podriam deduhir d' aquí que las determinacions encare que siguin presas per tot lo poble no han de ser sempre

per aixó acertadas; y si tot lo poble pot equivocar-se obrant de bona fé, no n' hi há motiu de esclourer d'aquest perill á uns quants homes; y si á la possibilitat d' equivocar-se anant de bona fe se uneix la resolució de no resoldrer lo mes acertat ó just, perque aixís convingui á miras especials, y se condueix sabentho l' opinió de la generalitat per aquesta senda ó seduhintla ó enganyantla ó corrompentla; traurém de tot aixó que las lleys que en últim resultat se donan en la nostra época per una munió d' homes falibles y dominats en la generalitat dels casos per passions y per miras bastardas, no sempre son la *rahó escrita* en lo sentit qu' havém indicat. Y la proba la tenim á la má: lo que avuy es just no pot deixar de serho demá, y no obstant, se dona avuy una ley y al poch temps se cambia fundantla en altre com rahó de justicia: y no valgui dir que las necessitats obligan al cambi, perque las costums y necessitats dels pobles no cambian cada vegada qu' en aquell país cambia un ministeri ó una legislatura: encara qu' estém en lo sigle del vapor, las costums no s' alteran en los pobles cada quatre dias, y per tant lo cambi frequent de las lleys, no queda en manera alguna justificat. La passió dels partits polítichs, l' amor propi, lo calcul del negociant y altres motius semblants, á que avuy s' anomena justicia, conveniencia pública, etc., podrian explicarnos algo d' aixó; y d' aquí que ab aqueixos fonaments las lleys no tenen las condicions de permanencia ni poden ser universalment acatadas. Aixó no obstant mentres siguin lleys, lo bon ciutadá deu obehirlas, encara que li sigui permés treballar pera son cambi, dintre de la mateixa ley.

Resulta, donchs, que la major garantía d' acert no está en general en lo major número de parers, en lo número

de vots: encara que tots los pagesos d'una comarca vos empenyéu en produhir cereals en terras que donarian més destinadas á farratje, per exemple, no deixarèu d'equivocarvos; lo mateix que si domina l'afany de tallar bescos pera plantar vinyas, sens calcular las fatals consecuencias que ha de resultar en l'esdevenidor pera aquellas mateixas terras y pera la comarca entera, que adhuch que siguen tots, no per aixó l'error deixarà de existir. Un sol parer val ordinariament més que molts, y si la illustració de la nostra época no fos en gran part bambolla, ó apariencia, hauria buscat una fórmula més segura que la veu de las majorías, que més aviat podriam anomenar la veu del més fort de pulmons.

Aquesta opinió meva veig qu'és també la vostra, estimats pagesos, pues ho demostréu en la práctica; y per aixó es que confiant en que lo bon sentit comú, la sana rahó ó l'esperit de conservació al menos, acabarà per servir de guia als homes que Deu ha destinat pera regir l'Estat, no vos moveu may pera pendrer part en aquells actes de la vida social que tenen moltíssima trascendencia, y viviu aïslats esperant en vá l'imperi d'aqueixa sana rahó qu'una vegada perduda costa molt de arregar y més quant no 's vol tornar á la senda única que pot conduhir al bon fi. Pero aquesta opinió vostra es avuy equivocada, ó millor dit, dona malíssims resultats: es necessari ferse ben capás de que estém en l'epoca del major número de vots, y si voléu que 'ls vostres interessos siguin una mica més atesos, si pretenéu que l'avalanxa devastadora que baix la forma de contribucions destruheix la propietat rural y l'aniquilará en poch anys, cambihi un xich de rumbo, será precís qu'entreu en lo concert universal, que os associéu, que os uniu

formant número, y aixís encara que las vostras queixas no guanyen en graus de justicia y de sentit comú, guanyarán en forsa devant lo país, *tindrèu més graus de rahó*, segons avuy s'enten, y tal volta deixarèu lo paper d' *anima vili* á que se os reduheix. Societats n' hi há d' agricultors, y algunas respectables, á las quals podrèu unir las vostras forsas; forméune altrás de novás si aqueixas no us satisfan; pero uníuse, y aixís la vostra veu será més valedera, y es además, induptable que associats també los coneixements y los resultats de prácticas agrícolas de cada hù y de las distintas comarcas, lo progrés agrícola pendrá mes increment, en bé de tots, y lo porvenir de la producció rural deixarà de presentarse ab los ombrívols colors que 's presenta ara. La dexadesa en aquest punt produhirá pera vosaltres consecuencias terribles que no tindrán remey més avant: una heretat á la vora d' un riu de molta pendent es sempre perillosa; si no teniu comte de repasar la ribera y fer ara un alar-don, després plantar salsareda allá, etc., haurèu de fer lo crescut gasto d' una estacada, y si no cuytéu, lo llapisós pero constant embat de las ayguas s' encarregará de socavar suficientment las terras pera que unas quantas avingudas considerables us deixin sens la propietat, qu' haurá passat tal volta á aumentar la dels vehins més codiciosos ó més atrevits. La propietat avuy, trencats los frens de la verdadera justicia y de la moral, se trova amenassada per la codicia dels que sostenen que la propietat es un robo, y acomesa ja per la famélica necessitat del Erari que no sab com sortirne del apuro, per no adoptar las economías que lo bon criteri aconsella. La propietat rural, donchs, deu unir-se, deu associarse, surtint de l' indolencia que en general

pateix, fundada en la bona fé, y aixís conseguirá instruir-se en lo adelantament de la agricultura, y exercirá sa poderosa influencia, ja qu' ella es lo nervi del Estat en las qüestions socials qu' avuy s' agitan, y que quedán al capritxo d' homes que prenen per ofici ser conservadors, constitucionals, demócratas, ó qualsevol altre dels partits polítichs que fan al país pasto de sa insaciable codicia. No es convenient deixarho per demá: las dilacions son la mort en moments donats; y si la propietat no 's desperta als durs colps rebuts de la clava revolucionaria, tal volta quedí justificada sa prompte y completa ruina, pues no haurá demostrat ni lo valor de sa propia defensa. Dèu doná á cadascú sos talents, no pera soterrarlos ó abandonarlos, sino pera millorar-se en benefici seu y dels demés.

Y.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA.

DE LA CALAMITAT Ó PLAGA DE LA LLAGOSTA

Y DELS ESCARBATETS. (1)

III.

(*Acabament.*)

Los aucells, si no 'ls dexan entrar en los graners, sols poden menjar-se 'l blat en la planta ó en l' era; y per lo tant en el sol espay de dos mesos.

Recordant lo que ja tenim dit en altre número, qu' el pardal cuant té petits sos fillets los manté sempre ab llogostas, y altres insectes, com son escarbats y cuchs; y si ell menja blat vert es per necessitat, donchs qu' el pren moltes vegadas per purgarse ó refrescarse. Per lo tant com ja tenim manifestat, se 'n menja al dia 12 grans de blat y durant dos mesos, que serán:

(1) Vejis lo número anterior.

12 grans \times 60 dias, donará = 720 grans.

720 grans \times 10,000 pardals = 7.120,000 grans.

Una cuartera de blat (prenent per exemplar la cuartera de Barcelona, y el grá no del mes gros ni tampoch del mes petit sino del mitjá) conté 1.232,640 grans. Per lo tant 7.200,000 grans compondrán 5 cuarteras 10 quartans y prop de dos quintas parts d' un picotí de blat ó sian 5 cuarteras, 10 quartans y 9600 grans de blat, que contantlo á rahó de 20 pesetas la cuartera valdrán 116'80 pesetas, y aquestas componen 23'36 duros.

Hasta volem concedirvos. que 'ls 10,000 pardals gastan ó en menjan 12 cuarteras y mitja de blat que en el preu dit valdrian 250 pesetas ó lo que 's lo mateix 50 duros el dany que poden ocasionar deu mil pardals. Donchs bé: ¿No val mes gastar 50 duros y salvar las cullitas? Pels càlculs referits se deixa véurer y queda plenament demostrat lo que costa ab diner efectiu, ó moneda trincant, el blat que 's menjan los 10,000 pardals ó gorrions. Ara 'ns falta sapiguer, ab rals, pesetas y duros, lo que guanyan; ja que sabem lo gasto que fan. Tornem á contar.

Sap tothom que per perseguir la llagosta ó cualsevol altre classe d' insectes se emplean (com tenim dit en el número 12) los homens y aqueixos son los que van detrás dels dits insectes corrent d' una al altre part matantlos y aquells fugint, com es natural, y per lo tant:

Considerém que un home ben arreglat d' eynas pot matar mil insectes cada dia ó sia cada jornal, en aquest cas se haurán de menester 18 mil homes ó jornals pera esterminar 18 millions de llagostas, y el preu mes baix que 's pagan avuy dia, los jornals es el de 12 rals per cada un y tindrem que 18,000 jornals \times 12 rs. donarán 261,000 rs. que componen 54,000 pesetas ó sian 10,800 duros.

Encara que volguem suposar que un home mata cada dia 3000 llagostas ó insectes, que ja es molt suposar, llavors serian necessaris 6000 homes ó jornals, sent el cost d' aqueixos, segons el preu antes dit, de 3600 duros.

Tenim contat ja lo menos que guanyarian 6 mil homens per fer igual feyna de la que fan 10 mil pardals y de aquí 's dedueix qu' aqueixos ab 5 mesos guanyan los dits 3600 duros. Vist aquestos resultats podrém comparar y dirém:

10,000 pardals ab 5 mesos guanyan.. . . 3600 duros.

10,000 pardals ab 5 mesos gastan. . . . 50 »

Diferencia.. . . 3950 duros.

Queda vist y demostrat que 'ls 10 mil pardals donan un producte ó benefici als pagesos de 3550 duros á mes de que 'ls aucells no axafan la terra ni trencan cap planta, quant los homens ab sas petjadas l'endureixen y corrent es mol fácil que rompian algunas d'aquellas.

Se ha dit que 'ls pardals son los mossos mes baratos, que treballan molt y gastan poch y tot aixó ho confirman los càlculs presentats, que son matemátichs, y no hi ha retop ni que darhi toms.

(1) «Se dirá que 'ls aucells tenen necessitat de menjar tot l'any y que per lo tant poden fer mes ó majors danys; pero aixó no es veritat. Donchs que sap tothom que quant no hi há dits fruyts en los camps, los aucells continuan menjant ó devorant tota classe d'insectes y quant no 'n troban se menjan las llevors de las malas herbas: y també en lo temps de la sembra buscan los grans per dintre dels solchs; pero en aqueix cas es quant mes favor fan als pagesos.

Sapigutes qu'en nostre país se sembrangeneralment ál'axam los cereals, tirantne á la terra prop de una quarta part mes de la llevar necesaria; y la esperiencia, ha demostrat qu' en cereals, lo sembrar massa espés disminueix considerablement los rendiments de la cullita, mentres per lo contrari, sent algo clara, las plantas se crien mes ufanas, creixen be y produeixen espigas majors y mes granadas. Per lo tant, menjantse el grá de sobre la terra, 'ls aucells no fan mes que aclarir la sementera y preparar aixis un augment de la cullita. Si aquet augment se calculés, com podria calcularse, probablement resultaria que no sols compensa, sino que supera en tres ó quatre tants per lo menos el dany efectiu que poden causar los aucells.

No crech pecar de exageració cuan veyém la protecció que 's dispensa als aucells per las lleys y costums en varios paissos

(1) Dech dir que tradueixo á continuació, posat entre » y segueixo part de la idea del escrit per Ana Oller.

civilisats; que en Alemanía s' imposa la multa de cinch duros, respecte nostra moneda, al que mata un aucell.»

Ab tot lo referit y 'ls càlculs presentats, que poden comprobarlos los nostres agricultors per medis pràctichs, sembla que no 'ls deixarà cap classe de dubtes de que 'ls aucells son, com tenim dit, molt y molt útils à la agricultura baix tots conceptes, donchs que hasta li proporcionan una part d'abonos com ho saben tots los nostres pagesos y per cert cosa tant sabuda creyém que no es d' absoluta necessitat demostrarho.

Referent à la llagosta y sent, com tenim dit, verdader amich defensor de la agricultura dech fer notar y dir alguna cosa de lo contingut en una carta de Valderroble dirigida y publicada per lo Diari de Tarragona anyadinti aqueix alguna reflexió y diu aixis:

Un terrible enemich per nostres cultivadors y per la inmensa riquesa agrícola d' aquesta comarca se acosta à nostras costas.

La plaga de la llagosta, diu la carta, que tant dany ha ocasionat y ocasiona en varias provincias d' Espanya, ha inundat nostres camps, matant la cullita de las monjetas que ab tan bona sort s' habian sembrat y gracias à la tardansa en que s' han presentat los insectes, perque si aqueixa plaga hagués vingut sols quinse dias antes, hauria perjudicat en gran manera l' esplet ó messas, segadas ja totes en aquest temps.

Sentiriam molt y molt que s' estengués la llagosta per las serres que separen à Valderroble y 'l curs del riu Matarras de la conca del Ebro, entrarian en aquella última, ahont podrian causar danys d' inmensos capitals, y per eix lloch seria mes fàcil la entrada de dit insecte invadint d' aqueix modo los plans de nostra costa mediterrànea.

Un altre Diari diu que no es veritat lo de Valderroble, pero diu qu' aquest any s' ha vist en la dita població, ó comarca, major cantitat de llagosta del pais ó indígena.

De aquí 's dedueix que la llagosta hi era é hi es en aquell pais y que 'ls causa moltes perduas. Vist aixó es menester que estiguem alerta y previnguts per si venia la llagosta y al mateix temps tinguém present aquell refran que diu: *cuant vegis la barba de ton vehí cremar, posa la teva à remullar.*

Per lo tant cridém la atenció de tots los agricultors ó pagesos

perque s'esmerin en protegir las crias dels aucellets com també la conservació d'aqueixos bons amichs de la agricultura y per lo tant los mossos mes fidels dels agricultors.

ANTON MAYMÓ.

EL VI EN L'ALIMENTACIÓ DELS CABALLS

En los anys qu'els forratxes y grans valen molt y 'l vi no gayre preu, com pot succehir algunas vegadas ¿se podria reemplaçar ab economia en l'alimentació dels animals de tiro una part dels forratxes y grans pel vi d'inferior calitat?

M. Monclar, vice-president de la Societat d'agricultura de Tarn, respon á aquesta pregunta exposant una experiencia feta per ell.

«Es cert, diu, que la substitució no podrà pas ferse d'una manera brusca, puig que 'ls caballs rebujan el vi la primera vegada que se 'ls hi presenta. Veus aquí el método qu'es precís seguir per habitualshi: se posa en remull ab el vi la mitat de la cibada que se 'ls destina; cuan ha grillat, se la posa 'l fons de la portadora y se cobreix ab l'altre mitat que havia quedat en l'estat natural. Se disminueix insensiblement la cantitat d'aquesta, y al cap de poch dias el caball está avesat á menjar la cibada remullada ab vi. Aumentant progresivament la cantitat de vi y disminuint proporcionalment la de cibada s'arriba á ferlos beure 'l vi fins sol. Molts s'aficionan per aquesta beguda. Jo 'm recordo d'un parell d'ases, que per causa de l'abundant cullita de 1848, foren somesos durant un temps bastant llarch á n'aquet regimen. Bebian un vi d'una calitat molt mitjana ab una pressa singular, y no habian may trotat tant com en aquella época. Se 'ls donaba ro obstant per separat tants kilograms de cibada com litros de vi.

«Semblará resultar d'aixó qu'un pes dat de cibada pot ser reemplaçat per un pes igual de vi. Mentres tant no voldria donar d'aquet fet una conclusió definitiva, puig que no pot evidentment provenir mes que d'experiencias repetidas; al contrari, penso que s'haurá sempre, de tenir en compte la riquesa en esperit del vi empleat.

«Despres d'allavoras, no he somés may mes d'una manera tan prolongada cap caball á n'aquet regimen. M'he limitat, totas las vegadas qu'he trafegat el vi que la cantitat de solatge que n'he tret era poch considerable pera ser colocat en una boteta, á donalshi á mos caballs barrejat ab la cibada. Sempre s'hi han acostumat desseguida, y no he reparat may el menor inconvenient.

En resúmen, crech qu'es facil reemplaçar en l'alimentació de cada caball, mula, etc., la mitat de la cibada que se l'dona la mitat al menos

pel vi de calitat inferior, així mateix quan serà escaldat ó avinagrat; sols el vi agre no deu ser empleat.

«Crech així mateix qu' una adició de vi pot permetrer reemplaçar enterament la cibada pel ordi, fabulins, etc., donant á n' aquets grans l' estimulant que 'ls hi manca.

«L' estalvi que resultarà de l' introducció dels vins de calitat baixa en l' alimentació dels animals de treball no pot pas precisarse; variarà evidentment ab el preu del mercat. Al preu actual me sembla deu ser considerable.»

A Catalunya qu' estém avesats ja á donar en las grans marches un tros de pa sucant ab vi pera reanimá 'ls animals de las fatigas del viatge y que tampoch nos ve de nou l' empleo dels fabolins remollats ab vi per referlos, quan han suferit una gran malaltia, no 'ns ha de fer estrany probar lo que diu aquest autor, ab la seguretat de sernos molt profitós, quan las circunstancias ens ho permetin, si 'ls resultats son tan beneficiosos com indica l' autor de qui es aquest escrit.

SECCIÓ DE VARIETATS

LA CONSERVACIÓ DELS RAHIMS.^(a)

Una de las primeras condicions qu' hi ha qu' observar, quant se volen conservar per l' hivern rahims frescos, condició *sine qua non*, consisteix en cullir lo rahim que 's destina á ser conservat, en un bon dia de sol si es possible; en tots los casos esculli 'l moment que la rosada ha desaparegut.

Es precis, d' altra manera, aixugar suaument tota l' humitat que 'l rahim hagués pogut guardar, en fi netejal de totas las vegetacions parásitas y tan com sia possible tallá'ls grans ni massa verts ni massa madurs y deixá entre 'ls que quedan una separació.

Acabada aquesta primera operació, s' embolica cada rahim en paperinas, qu' es precis sempre foradar; ó bé, lo que es preferible, en sachos de crin; pero aquest últim modo es mes costós que 'l primer.

Si 'l rahim ha estat per casualitat cullit massa madur, se deu estrenyer la cua, y torsarla ab cuydado, y lo qu' es millor segons nosaltres, tancar ab cera ordinaria, aquesta extremitat.

Pero aquestas son precaucions minuciosas empleadas solament per las minyonas que tenen un cert amor propi per presentar tot l' hivern rahim

(a) En lo núm. 6 exposirem la manera de conservarlos, tal com ho feu lo Sr. Llampillas ab aquella cepada que presentá á la manifestació de productes catalans.

fresch sobre la taula, ó bé pels que 'n fan un comers, com en lo ruedo de Paris, á Thommery per exemple.

Generalment, en lo Mitjdia sobre tot, no's mira pas tan prim. Se pren un cercol ordinari de bota, s' hi lligan los rahims destinats á passar l' hivern y tot plegat se penja en un paratje tancat y sech, tenint cuydado de visitarho de quant en quant y traurer las parts averiadas. Algunas vegadas no mes fa qu' estendrer s sencillament los rahims sobre la palla.

Molt sovint, tot passant en mitj del hivern per devant de la tenda d'un revenedor de comestibles; s' hi veuhen uns rahims tan frescos, que presentan totas las cualitats preciosas d' un rahim qu' acabés de ser tallat del seu cep. Veus aquí la preparació qu' han sufert. Aquests rahims han sigut conservats en un barril ahont han sigut colocats per capas recubertas de sagó ó de serraduras de fusta blanca ben secas.

Quan volem servirnosén, basta per ferlos tornar la frescor primitiva mullá 'ls grans, durant vuyt ó deu minuts, en vi bullint, negre si 'l rahim es negre, y blanch si es blanch.

Encara hi ha 'l procediment per l' aygua y 'l carbó que consisteix en mantenir en las ampollas *ad hoc* rahims aislats que 's banyin en la barreja indicada.

En suma, aquests diferents modos permeten, primera ventatja, donar en tot temps del any als convalescents y als malalts un preciós aliment... (Ja se sab que 'l rahim es l' aliment inofensiu per excelencia.)

Los preus del rahim conservat varian segons las épocas, per exemple aixís en Janer val 5 franchs lo kilógramo ó sian 2 lliuras y mitja.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

FIRA DE ST. SADURNÍ DE NOYA.—Aquesta ha sigut enguany molt animada, y no obstant s' han fet pocas transaccions, efecte tal volta de lo esquimat qu' ha quedat lo país després de la guerra y també de la gran sequía qu' está experimentant. No obstant d' haverhi concorregut molts negociants, los compradors han sigut pochi, y á pesar d' aixó, s' han mantingut sostinguts los preus del bestiar.

La brema anava á comensar l' endemá de las firas, puig á causa de la sequía y grans sols, los rahims estavan pansits en moltas bandes y alguns escaldats.

A pesar de permaneixen allí molt poch temps, tinguérem lo gust de visitar los sellers del Sr. Rabentós, y 'ns quedárem sorpresos al veurer sos ensaigs sobre 'ls vins *aciduls* y *espumosos*, puig no contavam més qu' ab sa tan anomenada *mistela*. Aquesta sorpresa fou tan més agradable, quan després d' haverlos provat, no vacilárem en contarlos entre la llista dels que sabrán fabricarlos bé, donant una prova de lo molt que pot ferse encara en lo país, quan lo treball va unit ab la intel·ligencia y aquesta ab lo capital.

Després de felicitar al Sr. Codorniu pels obsequis inmerescuts que 'ns tributà, no podém ménos d' animarlo en lo camí que s' ha trassat en la senda del progrés vinícola del país, creguts que sos desvels serán recompensats ab usura 'l dia qu' ho haurà portat á cap.

EXPOSICIÓ HORTÍCOLA.—Hem rebut lo programa de la *Exposició hortícola* que l' associació del Foment de la Producció Nacional celebrarà en aquesta ciutat durant los vint últims dias del mes de Setembre del corrent any ab la cooperació de la *Societat forestal*. Compren dos seccions, que son, la floricultura y la horticultura: en la primera hi entran las plantas purament d' adorno ó de jardineria y las arts é industrias que d' ellas poden resultar y en la segona las plantas útils, tan las comestibles, com las medicinals, oleaginosas, téxtils, etc.

CARTA DE VILANOVA Y GELTRÚ

Molt Sr. meu: Rebuda la sua favorescoda, dech contestarli: que mon objecte al importar las novas varietats de patatas no fou altre que veurer de proporcionar-me per lo consum de casa semblant tubércul ménos subjecte á descomposició que las varietats existents en lo país: que veyent las ventatjes obtingudas en la dita importació; me va semblar que seria egoïsme no ferlas coneixer á nostres companys agricultors per si volian aprofitarse'n: que may he pensat fer objecte d' explotació lo cultiu de ditas novas varietats, perque no ho permeten las condicions particulars de nostra localitat essencialment dedicada á la viticultura: que lo que si he fet, en mon desitj de ser útil á la classe, ha sigut regalar á quasi tots mos companys de subdelegació y altres pagesos d' aquí mateix, y á alguns consóciós de S. Isidro que m' ho han demanat, petitas quantitats dels nous tubérculs per «entrarne en mena» com dihem, habent sigut los últims los Srs. Catá de la Torre de Llavaneras, Pedrosa d' Esparraguera y Baldiri Carreras d' eixa ciutat: que á l' hora present (*mitjans d' agost*) deu estar y tinch feta la plantació d' estiu de la Early-rose, qual cullita, Dèu volent, se farà á mitjans de Novembre.

L' any passat, en la portería del nostre Institut, se venia la espressada varietat, segons vegí anunciat, per algú qu' apareix la conreava en Calaf en proporcions suficients per donarne á la venda. Si allí no n' hi há ja, y vosté, ó alguna persona de son agrado desitja «entrarne en mena» no més en la próxima vinenta primavera, díguimho y procurarà complauremlo, est son segur servidor, Q. S. M. B.

TEODORO CREUS.

Aquesta carta serveix de contestació á tots los que 'ns havian demanat llevar de ditas patatas. Contant ab la benevolensa del autor, la publiquem sens son permís.

AVÍS.

Un incident imprevist nos ha privat de donar la revista vinícola acostumada, esperant qu' en lo número próxim podrém recuperar 'l perdut.

Imprenta de «La Renaixensa», Portaferrixa, 18, baixos.

BOTIGA DEL BANO

CARRER DEL

HOSPITAL, 19

BARCELONA

UNICH

DEPÓSIT

DE MISTOS DE CERILLA

DE LA AFAMADA FÁBRICA

«EL GLOBO» DE VALENCIA

que tan bon nom s' ha conquistat, tant per l' inmillorable classe de mistos com també per la gran quantitat que contenen las capsetas, y aixó fa, que surtin molt ventajosas pels consumidors.

PAPER DE FUMAR de totas classes y marcas.

PAPER DE CREIXENS (berros)

Ab l' extracte d' aquesta higiénica planta, 's fábrica un nou paper de fumar. Segons opinió de Mr. Guibour, confirmada per l' Academia; 'ls *creixens*, son lo mes eficás remey pera la conservació de la boca. Recomaném als fumadors aquet nou é higiénich paper, segurs de qu' al probarlo, trovarán sas bonas qualitats, servint aquestas del millor elogio qu' es pot fer del dit paper.

CALENDARIS de totas menas y molts altres géneros, á preus molt ventajosos.

VENDA D' UNS TERRENOS

SITUATS EN STA. MARGARIDA DE MONTBUY

Una pesa de terra de regadiu nomenada **Hort de baix**, de cabuda: 8 áreas y 32 centiáreas de 1.ª calitat.

Altre pesa de terra camda de 1.ª calitat nomenada **Sort del Colom**, de cabuda: dos mujadas.

Un altre pesa nomenada **Ubagà de casa Vidal**, d' extensió: 7 mujadas de bosch de 1.ª y 2.ª classe.

Nota: las dos pesas primeras están á mitja hora de Igualada, y 'l bosch á tres cuarts d' hora, ab la ventatja de poder carregar las fustas y llenyas al peu del bosch qu' hi ha carretera fins Igualada.

Tots aquets terrenos son sense cens de cap mena.

AVIS ALS SUSCRIPTORS

Preguém á aquells que no hagin pagat l' import de la subscripció, fassin lo favor de remetrens lo seu valor en sellos de correu, si no 'ls es posible realisarho ab diners, en la Administració de **L' ART DEL PAGÈS**, Porta-Ferrissa, 18, baixos.